

ครูคือผู้ให้

นำเสนอเมื่อ : 18 ส.ค. 2551

ผู้เสียสละ

เฝ้ามองโพธิ์โตตามกาลนานเห็นมา

ร้อยระย้าราระเบียงเคียงคู่ขวัญ

ตรงตระหง่านระรานลักษณ์วิจักษณ์พรรณ

กิ่งก้านกั้นพิบผันพียงอิงเกื้อกูล

พลิ้วใบเดี่ยวเขียวชุ่มชุ่มชุ่มชื่น

จวบจนพื้นแห้งหายสลายสูญ

ผ่านวันคืนชื่นสุขทุกข์อาดูร

ผลิพริ้งพูนพานพบประสบการณ์

ให้ร่มเงาเบาร้อนระรอนแสง

คงแข็งแกร่งแผ่อาหารชอนผसान

เสมือนครูผู้ก่อคำวิชาชาญ

ปลูกวิญญานแห่งค่าคนด้วยคุณครู

เฝ้าดูแลใบอ่อนอ่อนโลกนิก

เฝ้าพุ่มพิกรักษาใบให้คงอยู่

เฝ้าคุ้มครองประคองใบได้เชิดชู

จึงเปรียบครูคูโพธิ์พันธุ์ผู้สรรค์คน